

[Handelsministeren.]

Klarhed over, hvorledes hele Forholdet bliver.

Det er Hensigten at tildele Roedyrkerne en Tantième, saaledes at de kan forvente at faa et Tillæg til de 1 Kr. 80 Ø. svarende til 30 Ø. pr. Dobbeltcentner. Jeg skønner i øvrigt af de Oplysninger, jeg har faaet om Forholdene i indeværende Aar, at der ogsaa i indeværende Aar kan blive Tale om et Tillæg til de 1 Kr. 80 Ø. omtrent af samme Omfang som det, her er Tale om, op imod 30 Ø. pr. Dobbeltcentner.

For saa vidt Verdensmarkedets Prisnoteringer maatte betinge en højere Pris pr. kg Melis end i § 4 fastsat, kan Ministeren for Handel og Industri ifølge § 5 bestemme, at Forskrifterne i § 4 ikke finder Anvendelse i det Tidsrum, for hvilket den højere Pris noteres. Det er ogsaa en Forudsætning — det staar i samme Paragraf —, at Tvilsspørgsmaal kan henvises til Afgørelse ved Voldgift; den Voldgiftsdomstol, der skal afsige Kendelsen, dannes paa det Grundlag, at Parterne vælger hver et Medlem, og saa vælges der en Opmand, saaledes at en Dommer kommer til at fungere som den egentlige Opmand i en eventuel Strid.

§ 6 indeholder for det Tilfælde, at Indførsel finder Sted, Bemyndigelse for Ministeren til at fastsætte Engrosprisen for indført Sukker og om fornødent de Betingelser, under hvilke indenlandsk Sukker skal afliveres til Raffinering, samt Detailprisen paa Sukker. Bestemmelser om, paa hvilke Vilkaar Raffineringen skal finde Sted, har særlig Adresse til de Fabrikker, der ikke selv har Raffinaderi, nemlig „Vestsjælland“ og Fabrikken i Nykøbing paa Falster. Der er allerede truffet Bestemmelse i saa Henseende, saaledes at de paagældende Virksomheder faar en Ordning — de er for øvrigt selv interesseret i de paagældende Raffinaderier med Kapital, men dog kun i mindre Udstrækning —, som de kan være tjent med, og som Roedyrkerne kan være tjent med. Betydningen heraf er størst for „Vestsjælland“, hvor Roedyrkerne ikke er Deltagere i selve Fabrikkens Virksomhed, hvorimod Roedyrkerne paa Falster er stillet paa en helt anden Maade overfor Nykøbing-Fabrikken, idet der dør Tale om en Andelsvirksomhed. Jeg tror, at dette Forhold nu er ordnet paa tilfredsstillende Maade, saa at der ikke i større Udstrækning, i hvert Fald ikke i saa stor Udstrækning som hidtil, kan blive Tale om, at der indgaas Overenskomster om Raffinering, som hverken Fa-

brikken eller Roedyrkerne kan være rigtig tjent med.

I § 7 bestemmes, at Eksportindustrier, der forbruger Sukker som Raamateriale i et saadant Omfang, at Sukkerprisen er af virkelig Betydning for Virksomheden, skal kunne faa Sukkeret til en anden Pris end den i § 4 fastsatte. En ligelydende Bestemmelse har vi i den gældende Lov. Der er ogsaa Tale om, at andre Virksomheder, der forbruger Sukker, kan komme i Betragtning, men jeg tror ikke, det vil komme til at spille nogen større Rolle. De paagældende Virksomheder vil vist i alt væsentligt være saadan beskyttet paa anden Maade, at de ikke behøver at ty til Kravet om at faa deres Sukker til en anden Pris end den, der bestemmes her i Lovforslaget, men der er altsaa en Mulighed for, at ogsaa Industrier, som ikke er Eksportindustrier, og som forbruger Sukker i deres Virksomhed som Raamateriale, kan faa en Lettelse i Prisen.

Jeg tror ikke, jeg behøver at gaa videre ind paa Lovforslagets øvrige Paragraffer. Lovforslaget har været behandlet udførligt i det andet høje Ting, og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at det høje Landstings Medlemmer har fulgt denne Forhandling; man er sikket her i Tinget fuldkommen klar over, hvorledes Lovforslaget er affattet, og hvorledes Folketingsudvalgets Stilling har været. Lovforslaget har, som jeg sagde, fundet saa at sige enstemmig Tilslutning i det andet høje Ting, og jeg tillader mig nu at anbefale dette høje Ting at tage vel imod Lovforslaget og give det en hurtig Behandling.

H. C. Andersen: Som Forholdene har udviklet sig, ser det ud til, at det skal være en hvert Aar tilbagevendende Begivenhed, at den højtærede Handelsminister forelægger Forslag til en Sukkerlov. Jeg indrømmer, at det er nødvendigt af valutamæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige Grunde, men jeg vil gerne yderligere understrege, hvad Venstres Ordfører i Folketinget udtalte: at det er i højeste Grad uheldigt, at Ministeren kommer saa sent med dette Lovforslag, som Tilfældet er, at han først kommer med det, naar Solen staar højt paa Himlen, og Foraarsarbejdet er langt fremskredet. Landmanden, der skal lægge Planen for sin Drift, maa have mere Tid. Jeg beder derfor den højtærede Minister om, at vi, dersom vi næste Aar igen skal i Gang med en Lovgivning af denne Art, maa faa Lejlighed til at begynde adskilligt nærmere ved Jul end ved Paaske.